

Meget tåler for det Bestaaende. Den Forandring, her er foreslaaet, er forholdsvis ubetydelig, men der er ingen Grund til ikke at gjøre den, hvis man i det Hele taget vil gjøre Forandring. Hvad Forstærkningens Øvelse angaar, er det ganske vist, som den ærede 1ste Landsthingsmand for 2den Kreds (Haffner) sagde, at man har forfortet Tiden noget, nemlig fra 15 til 12 Dage men til Gjengjæld skal Bataillon en hvert Aar have Mandstabet, medens den tidligere kun skulde have det hvert andet, saa at de Øvelser, her ere foreslaaede, rent bortset fra det, man sætter i Stedet for, dog ere større end dem, der eksistere efter Hærloven. Man har valgt at tage den yngste Aargang. Det har været under Overveelse, om man ikke skulde tage en anden Aargang af Forstærkningen. Det er naturligvis en Skjønssag, men de ældste Aargange af Linien, der komme ind, ere 5te og 6te Aargang, altsaa selv om 1ste Aargang af Forstærkningen bliver valgt, vil det i ethvert Tilfælde for Halvdelen være 3 og for Halvdelen 4 Aar, inden de komme ind. Hvis man under en eventuel Krig vil benytte Forstærkningen som Del af den mobile Hær, vil det væsentlig blive de yngre Aargange, der komme med, altsaa Folk, der have været inde for 2—3 Aar siden. Man kan altsaa vistnok berolige sig ved dette Forslag. Hvad Forøgelsen af Sekondlieutenanterne angaar, kunde det ganske vist se ud, som det væsentlig var foreslaaet for Sekondlieutenanternes Skyld, men naar man udretter Noget for Sekondlieutenanterne, kommer man indirekte til at gavne Hæren. Jeg tror, at der var en lille Misforstaaelse i det ærede Medlems Opfattelse af Orlovspengene. Orlovspengene have tidligere staaet som et Løkkemiddel for Sekondlieutenanterne, den Gang deres Udtagelse var frivillig, men nu er det ikke frivilligt, nu tager man dem man kan bruge uden videre, og uddanner dem, og det er derfor i høj Grad ønskeligt baade for dem og for Hæren, at der kan blive Numre ledige, hvor de kunne gjøre Tjeneste et Aar, thi efter at de have gaaet paa Rekruttskolen et halvt Aar og paa Befalingsmandsskolen et helt Aar, ere de ikke fuldstændig brugbare som Officerer, i alt Fald ere de paa et saadant Standpunkt, at de trænge til en videre Uddannelse ved at gjøre Tjeneste. Paa det Tidspunkt staaer Orlovspengene som et Løkkemiddel, men det kan ikke nytte, hvis man ingen Plads har at give dem. Efter den nugældende Bestemmelse skal der være to Sekondlieutenanter ved hver Bataillon, altsaa 60 Sekondlieutenanter til Fodfolket; en stor Del af Numrene optages af Elever paa Officersskolen, det kan

være en 20—30 Stykker, saa har man kun et ringe Antal at byde de uddannede Sekondlieutenantselever, som maatte ønske at gjøre Tjeneste, og dette at gjøre Tjeneste er meget behageligt for dem, naar de kunne faae Orlovspenge, en større eller mindre Sum, efter som de gjøre 2 Aar eller kun 1 Aar Tjeneste, og det er til stor Fordel for Hæren, som faar bedre Sekondlieutenanter, end man ellers vilde faae, saa jeg tror, at det baade er i Hærens og Sekondlieutenanternes Interesse. Man giver dem mere Vist til at uddanne sig, og de glæde sig mere ved Uddannelse som Sekondlieutenantselever, naar de have Udsigt til at gjøre Tjeneste, at faae Uniformen paa, end naar man kun kan gjøre dem til Sekondlieutenanter, hvis de blive kaldte ind til næste Aar eller et følgende Aar. — Et Punkt, som ligeledes er blevet omtalt, er Anvendelsen af Militærarbejderne. Det er ganske vist, at der har været noget stiftende Anstuelser om, hvor vidt det var rigtigt eller ikke at tage Folk af Militærarbejderklassen til de Tjenester, som her ere omtalte. Det, der har begrundet den tilstedeværende Skiften Anstuelse, har meget været Rekrutmassens Størrelse. I Halvfjerdsjerne blev Rekrutmassen temmelig betydelig, næsten generende, for Fodfolkets Vedkommende, og man gik da over til den Tanke at benytte Kombattanter til Trainertjeneste, Sundhedstjeneste og Hestepasser-tjeneste, men efterhaanden gik Rekrutstyrken ned, i 1879—80, da Hærloven blev revideret, var den forholdsvis lille, og man gik igjen tilbage til det Gamle, men naar man i 1880 vedtog at benytte Kombattanter i Stedet for Militærarbejdere til disse tre Tjenester, var det vist udelukkende af pekuniære Grunde, idet man ved at have en mindre Rekrutstyrke sparer noget. Hvad angaar Militærarbejdernes egentlige legemlige Kvalifikationer til at udføre denne Tjeneste, kan man ikke indvende Noget derimod; baade naar man faar Kombattanter og Nonkombattanter til Hestepassere, er man udsat for at faae Folk, der ere smaa eller opdragne i en By og ikke vante til at omgaaes Heste, det er vistnok ens i begge Tilfælde, det kommer en paa, om Sessjonen har Die for at udvælge Folk, der ere passende dertil. I det Mindste har jeg personlig gjort den Erfaring, og jeg veed ogsaa at Flere have gjort det, at man snarere har faaet mindre Folk ved at tage Kombattanter end ved at tage Nonkombattanter. Det maa erindres, at blandt dem, der udskrives til Fodfolket og faae Vedtegning E. K. 5, er der mange smaa Folk, idet jo Minimums-